

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. marts 2020 blev i sag nr. 93007:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har indboforsikring. Han har i klageskemaet af 21/10 2018 bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Vi fik et indbrud i vores tidligere hus i ... d. 5 april 2018. Her fik vi blandt andet stjålet forskellige designertasker fra vores walk-in. Vi kontaktede politiet med det samme der kom ud til os nogle timer senere, og tog billeder af huset hvor tyvene havde gennemrodet vores ting. Vi kontaktede derefter alka forsikring dagen efter og kom hurtigt i dialog med dem derinde. Vi havde besøg af ... fra alka d. 18 april for og snakke om vores sag og hvor vi havde været den pågældende dag. Vi havde en sund og god dialog med ... der dog ændrede sig efter nogle uger.

Efterfølgende begyndte han og påstå vi ikke talte sandt ved og nævne flere gange over mail og telefon 'at tingene ikke hang sammen' til trods for vi har fortalt vores historie om og om igen uden og have glemt nogle detaljer, eller andet der skulle være dukket op efterfølgende. ... mener ikke vi er berettiget til vores forsikring da han mener vi taler usandt, og ikke opfylder alle deres krav til og få dem udbetalt. Vi har både sendt de billeder vi havde af vores effekter der blev stjålet, vi har sendt alle vores kvitteringer, sendt kontoudtog fra de ting der er købt på vores dankort, og givet dem lov til og følge min (...) færd den pågældende dag. ... som var på barsel er blevet omtalt flere gange som værende arbejdsløs og beskyldt for og have solgt ting fra hendes trendsale konto, som skulle være effekterne. Dette er dog ikke sandt og ingen af de ting der er blevet meldt stjålet har nogensinde været sat til salg!

Men lige meget hvad vi har sagt eller gjort som de bad os om, har intet været godt nok eller også ville de have noget nyt af os efterfølgende. Vi har haft skrevet med dem frem og tilbage ca. 1 gang om ugen siden d. 6 april, og desværre stadig ikke fået en retfærdig afgørelse på vores sag, efter og været blev afvist fra dem 2 gange.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Vi ønsker og få ordnet vores vindue som blev ødelagt ved indbruddet, og få erstatning for de ting der blev stjålet fra vores bopæl."

I brev af 18/2 2019 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"Klager anmeldte ved telefonisk kontakt til selskabet den 6. april 2018 kl. 9.35, at han havde haft et indbrud på bopælen den foregående dag. Gerningsmændene var kommet ind via et bryggersvindue. Klager havde allerede overblik over de stjalne genstande og oplyste, at der var stjålet for 130.000 kr.

Af rapporten fra ... Politi – som angiveligt havde undersøgt gerningsstedet den 5. april 2018 omkring kl. 22 – fremgår det, at gerningstidsrummet var mellem kl. 11.20 og kl. 15.40, samt at der var stjålet Louis Vuitton tasker og smykker m.m, men at klager ikke havde overblik over de stjalne genstande.

Af den modtagne kosterliste fra klager fremgik det, at der var stjålet en Louis Vuitton kuffert, en Louis Vuitton rygsæk, to Chanel tasker, 1 Hermes taske, Chanel øreringe og et Hermes armbånd.

Alka Forsikrings medarbejder bad om samtykke til at indhente oplysninger til vurdering af skaden samt bad klager indsende originale kvitteringer, eventuelle fotos og udfylde kosterliste.

Indbruddet var sket ved opbrydning af et skjult vindue. Dette vindue befandt sig i et aflåst skur og var ikke synligt udefra eller kendt af udenforstående og en gerningsmand skulle først bryde ind i skuret dels for at opdage vinduet dels for at kunne opbryde vinduet. I det omhandlede skur befandt sig endvidere en del professionelt værktøj, som ikke var rørt.

Klager forklarede til selskabets skadekonsulent, at døren til skuret var sparket op, og at der dels var skader på døren, dels var fodaftryk på døren. Ved skadekonsulentens kontakt til politiet blev det oplyst, at klager ikke havde nævnt noget om skader på døren til skuret og betjentene havde heller ikke observeret skader på døren (såfremt der havde været skader/fodaftryk ville der være optaget fotos af det). Politiet kunne således ikke bekræfte, at døren til skuret var brudt op.

På politiets foto af det pågældende vindue ses der en flaske stående i den ene side af vinduet og vinduet kun stod 10-20 cm åbent. Gerningsmanden/gerningsmændene må derfor have lukket vinduet til igen efter de var kommet ind i huset.

Selskabets skadekonsulent ønskede ved sit besøg at undersøge den opbrudte dør til skuret og i den forbindelse at låse skuret. Klager oplyste, at nøglen nu var forsvundet (er fortsat ikke dukket op). Skadekonsulenten bad endvidere om fotos af låsen, en anmodning klager ikke har imødekommet.

Klager forklarede telefonisk til selskabets medarbejder, at han den 5. april om morgenen var taget til træning i [by1]. Han var kommet hjem ca. 11.15 og havde hentet sin kone og de var først kørt til en ejendomsmægler og dernæst til noget familie. De kørte til [by2] derefter til [by3] og endelig til [by4]. Da de kom hjem kl. 15.15 opdagede de, at der havde været indbrud, da de så, at deres walk-in var gennemrodet. De kontaktede herefter politiet, som kom et par timer senere.

Ved en samtale den 18. april 2018 med selskabets skadekonsulent oplyste klager, at han var taget til træning i [by1] omkring kl. 7.00 den pågældende morgen og var tilbage på bopælen i [by5] ved 9.30 -10 tiden. De kørte herefter til et møde med en ejendomsmægler i [by3] kl. 11.45 og efter mødet kørte de direkte til [indkøbscenter], hvor de var i nogle timer. De havde købt noget i [materialistbutik] i [indkøbscenter], som de hurtigt kørte forbi klagers [slægtninge] i [by4] og afleverede (2,5 minut), hvorefter de kørte hjem.

Klager fastholdt ved en senere samtale med selskabets skadekonsulent ovennævnte redegørelse for sin og sin samlevers færden på gerningstidspunktet.

Af de indhentede teleoplysninger fremgår det imidlertid, at klager opholdt sig i [by1] kl. 9.35 (og ikke på bopælen) og at klager efterfølgende opholdt sig i [by6] i hvert fald indtil kl. 10.26. Klagers telefon var kl. 12.15 i [by3] og det næste par timer i [by3] og [by4]. Klagers tur til og ophold i [indkøbscenter] kan ikke dokumenteres og at det skulle have varet et par timer kan klart afvises. Da klager havde oplyst, at de havde købt effekter i [indkøbscenter] den pågældende dag (som blev afleveret til klagers [slægtninge]) foreslog skadekonsulenten, at klager kunne dokumentere turen til [indkøbscenter] ved enten kvitteringer eller bankudtræk for de pågældende køb. Klager oplyste dog, at købene var foretaget kontakt og kvitteringerne var smidt væk.

Af de indhentede teleoplysninger fremgik det, at klager og hans samlever havde haft telefonisk kontakt, trods det at de efter det oplyste var sammen hele tiden.

Klager forklarede først, at det var fordi de brugte telefonen som babyalarm og senere at det var fordi, han købte frokost før de tog til hans [slægtninge].

Foreholdt at teleoplysningerne viste, at de efter mødet i [by3] var kørt mod [by5] (altså nordpå og ikke sydpå mod [indkøbscenter]) forklarede klager, at de var kørt til forretningen [møbelbutik] (beliggende på [vej] tæt på klagers bolig) og derefter til [indkøbscenter].

Der var flere divergenser i teleoplysningerne i forhold til klagers forklaringer – bl.a. havde klager oplyst, at han kontaktede noget familie telefonisk, da han opdagede indbruddet. Af teleoplysningerne fremgik det imidlertid, at dette ikke var tilfældet. Klager forklarede først, at det var fordi han havde ringet fra sin arbejdstelefon, dernæst at det var fordi han havde ringet fra sin samlevers telefon.

Da der efterhånden var så mange divergerende og ændrede forklaringer i sagen, herunder om klagers og klagers samlevers færden bad skadekonsulenten om samtykke til at indhente klagers samlevers teleoplysninger for om muligt at få klagers forklaring bekræftet.

Dette kunne ifølge klager ikke lade sig gøre, da det var samlevers [slægtninges] telefonnummer og således ham, der skulle give sit samtykke, hvilket ikke kunne lade sig gøre, da de var uvenner.

Ved kontakt til [teleselskab] fik skadekonsulenten oplyst, at det var samleveren selv, der skulle give sit samtykke, hvilket skadekonsulenten foreholdt klager, som dog fortsat ikke ønskede at give samtykke.

Et par dage senere oplyste klager, at Alka Forsikring ikke havde ret, idet han havde fået oplyst af [teleselskab] – herunder på mail – at det var samlevers [slægtning], der skulle give samtykket.

Da selskabet som nævnt havde fået helt andre oplysninger bad skadekonsulenten i sagens natur om, at få oplyst, hvem klager havde talt med hos [teleselskab] samt om kopi af de mails klager havde modtaget i den forbindelse. Selskabet har i skrivende stund intet modtaget.

Hverken klager eller klagers samlever ønsker imidlertid at give samtykke til at indhente klagers samlevers teleoplysninger for en bekræftelse af dette.

Klager forklarede som nævnt, at de efter de havde været i [indkøbscenter] skulle forbi hans [slægtninge] og aflevere noget de havde købt i [materialistbutik] i [indkøbscenter]. Senere kunne klager ikke huske, hvad de købte i [materialistbutik] og endnu senere kunne klager ikke huske om, de købte noget i [indkøbscenter].

Klager blev ved anmeldelsen til Alka Forsikring den 6. april 2018 bedt om at indsende fotos af de stjålne effekter. Skadekonsulenten spurgte ved sin samtale den 18. april 2018 igen til fotos, idet selskabet ikke havde modtaget nogen og klager forklarede, at de ikke havde fotos af effekterne. Klagers samlever forklarede, at effekterne var så nye, at hun ikke havde nået at få fotograferet dem. Klager kom i tanke om, at der var fotos fra deres boligannonce, hvor Louis Vuitton kufferten kunne ses.

Alka Forsikring har fortsat ikke modtaget nogen fotos fra klager af de stjålne genstande.

Ved skadekonsulentens videre undersøgelse af sagen fremgik det imidlertid af klagers samlevers instagram-profil, at der var adskillige fotos af tasker svarende til de, der var anmeldt stjålne. Skadekonsulenten har bemærket, at profilen efter hans besøg hos klager blev gjort privat, så fotos ikke kunne ses. Profilen blev først åbnet igen den 30. maj 2018, hvor fotos af taskerne var fjernet.

Skadekonsulenten konstaterede endvidere, at klagers samlever havde flere tasker til salg på Trendsales. Foreholdt dette oplyste klagers samlever, at det ikke var hendes tasker hun solgte, men en venindes og at de pågældende fotos var taget hos veninden. Der forelå imidlertid flere fotos fra klagers instagram profil med fotos af de pågældende tasker taget i klagers hjem. Klager samlever forklarede, at ingen af taskerne var hendes eller klagers. De pågældende fotos var taget for at reklamere for venindens tasker.

Da klagers samlever oplyste, at de fotos der var taget i deres hjem af taskerne var reklame for venindens butik og alle taskerne tilhørte veninden, men der var sammenfald mellem venindens tasker og de tasker klager og klagers samlever havde meldt stjålet, bad skadekonsulenten om samtykke til at tale med klagers samlevers veninde for at få bekræftet oplysningerne samt om at få kopi af de fotos, der var taget i klagers hjem som reklame for taskerne.

Klager og klagers samlever har ikke ønsket at give dette samtykke og skadekonsulenten har ikke modtaget nogen fotos.

Klager har til skadekonsulenten oplyst, at hovedparten af effekterne er købt kontant. I den aktuelle sag drejer det sig om kontantkøb for 115.000 kr. – de seneste 6 måneder forud for indbruddet er der købt effekter for minimum 61.000 kr. kontant. Klager har oplyst, at pengene var opsparing i banken, derefter at det var penge der lå i hans bankboks (sammen med smykker for 800.000 kr.).

Skadekonsulenten bad derfor om kontoudtog for at forsøge at fastslå ejerskab til effekterne og specielt for så vidt angik køb af tasker den 12. september 2017 og 24. oktober 2017.

På baggrund af de fremkomne oplysninger og klagers løbende ændringer af forklaringerne og klagers afvisning af at oplyse om yderligere forhold, som kunne klarlægge sagen fandt skadekonsulenten ikke, at klager på tilstrækkelig og fyldestgørende måde havde sandsynliggjort forsikringsbegivenheden eller at genstandene var til stede på forsikringsstedet på gerningstidspunktet.

Alka Forsikring meddelte på ovennævnte baggrund ved brev af 8. juni 2018, at selskabet anså sagen for afsluttet. Skadekonsulenten tilføjede dog, at sagen kunne genoptages under forudsætning af, at selskabet modtog 10 nærmere specificerede oplysninger, herunder samtykke til at kontakte dels den ejendomsmægler, der havde taget fotos af klagers hjem i forbindelse med åbent hus arrangementer, dels samtykke til at kontakte klagers samlevers veninde og endelig samtykke til at indhente teleoplysninger for så vidt angik klagers arbejdstelefon og klagers samlevers telefon.

Klager henvendte sig efterfølgende til en rådgiver – ... – som i den følgende tid korresponderede med selskabet, hvorunder skadekonsulenten fastholdt sit krav om bl.a. samtykke til yderligere teleoplysninger og skaderådgiveren fastholdt ved brev af 31. juli 2018, at klager ikke ønskede at besvare yderligere spørgsmål.

Ved mail af 31. august 2018 tog klager igen kontakt til selskabet og der var efterfølgende en dialog, hvor klager oplyste, at han ikke ønskede den pågældende skadekonsulent tilknyttet sagen og det aftaltes den 14. september 2018, at en anden skadekonsulent ville foretage en fornyet gennemgang af sagen.

Den nye skadekonsulent opsummerede omkring klagers og klagers samlevers færden de fremkomne oplysninger, men da der ikke var nye oplysninger i den henseende fastholdt skadekonsulenten, at selskabet fortsat ønskede samtykke til at indhente de tidligere nævnte teleoplysninger.

For så vidt angik effekterne undrede det skadekonsulenten, at der ikke var stjålet andre tyvetækelige genstande (MacBook eller øvrig elektronik), som befandt sig på adressen.

For så vidt angik dokumentation i form af fotos bemærkede skadekonsulenten, at han fandt det bekymrende, at klager havde afvist, at der fandtes foto af de stjålne tasker, da der var flere billeder på klagers samlevers instagram profil af taskerne.

Klagers samlevers oplysning om, at det var tasker tilhørende en veninde, som hun solgte, sætter skadekonsulenten spørgsmålstegn ved for især en af taskernes vedkommende (en rød Chanel taske), da en sådan havde været lagt på klageres samlevers instagram profil i både juli og november 2017 samt i februar 2018 og var sat til salg af klagers samlever efter indbruddet. Skadekonsulenten fastholdt derfor anmodningen om samtykke til at kontakte veninden.

Skadekonsulenten anerkendte, at der efter selskabets brev af 8. juni 2018 var tilgået sagen yderligere oplysninger i form af svar/bemærkninger på mail fra klager, men fastholdt, at de ønskede samtykker til at kontakte dels klageres samlevers veninde dels til at indhente de ønskede teleoplysninger måtte fastholdes. Skadekonsulenten bemærkede igen, at det var bekræftet af [teleselskab], at det var klagers samlever selv, der skulle give samtykke til at indhente oplysningerne for hendes telefon (og ikke hendes [slægtning]).

Skadekonsulenten fandt ikke oplysningen om, at alle originale Chanel certifikater havde været i taskerne troværdig dels var denne oplysning fremkommet meget sent i forløbet dels måtte klagers samlever med sin store interesse for mærkevaretasker være klar over, at man ikke skulle opbevare certifikater sammen med genstandene og endelig havde klager og klagers samlever tidligere været udsat for indbrudstyveri og måtte således være klar over selskabernes dokumentationskrav og vigtigheden af originale certifikater.

Skadekonsulenten fastholdt således ved brev af 8. oktober 2018 i det hele selskabets stillingtagen, som den var meddelt i selskabets brev af 8. juni 2018.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Det påhviler i henhold til Forsikringsaftalelovens § 22 den der rejser et krav, at bevise/sandsynliggøre rigtigheden af kravet. Det vil sige, at klager dels må sandsynliggøre, at der er tale om en forsikringsbegivenhed i betingelsernes forstand, dels dokumentere kravets størrelse - herunder falder også bevis for ejerskab, art og lødighed.

Klager var i perioden 1. juli 2016 til 1. juli 2018 omfattet af en familieforsikring i Alka Forsikring med betingelsernes IA – 01.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 22.8 fremgår det, at *'For at få erstatning skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har haft de beskadigede eller stjålne ting, og at alder og genanskaffelsespriserne er som oplyst. Dokumentation er ofte original kvittering eller regning. Fotos kan være med til at sandsynliggøre kravet, men er ikke dokumentation. For smykker kræver vi dokumentation i form af original kvittering/certifikat fra guldsmedeforretningen. Det er derfor i din egen interesse at du gemmer købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder du køber. Køber du tingene privat, bør du sikre dig en dateret overdragelseserklæring, der beskriver, hvad du køber, hvad prisen er og hvem det er købt af. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre dit krav, risikerer du, at vi kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn'*.

Af anmeldelsesrapporten fra politiet fremgår det, at gerningsmanden angiveligt var kommet ind i boligen via et vindue mellem huset og et aflåst skur. Gerningsmanden/gerningsmændene havde efter indstigning lukket det pågældende vindue til igen. Ifølge politiet var der ikke opbrudstegn på døren til skuret. Klager har ikke på anmodning kunnet fremvise nøglen til skuret.

Ved opslag på sociale medier – herunder klagers samlevers Instagram profil (før den blev gjort privat) og Trendsales, så det ud som om klagers samlever var i færd med at skille sig af med sine tasker. Den taske klager ikke fik stjålet, da hun angiveligt havde den med den pågældende dag - blev f.eks. sat til salg under to uger efter indbruddet. Ultimo maj 2018 satte klagers samlever yderligere en taske til salg på Trendsales – det var således efter det fremkomne ikke alle tasker der blev stjålet ved indbruddet.

Salgene på Trendsales sker uden medfølgende kvitteringer trods klagers samlevers oplysning til skadekonsulenten, om at hun altid gemmer kvitteringer.

Skadekonsulenten har ved sine undersøgelser af sagen desuden hæftet sig ved, at klager ikke har oplyst korrekt til Alka Forsikring ved tegningen af forsikringen, idet klager oplyst, at de ikke havde

haft skader indenfor de seneste 3 år, hvor det imidlertid er oplyst til selskabet at klager den 7. maj 2015 havde anmeldt en indbrudsskade til et tidligere selskab, som i den forbindelse udbetalte omkring 89.000 kr.

Der var desuden anmeldt og erstattet skade på to ens fjernsyn til hver sit forsikringsselskab. Angiveligt købt samtidig og skadet samtidig.

Da Alka Forsikring formentlig ikke ville have afvist at tegne forsikringen på denne baggrund, men alene ville have beregnet sig en anden risikopræmie (og ved en dækningsberettiget skade efterfølgende alene udbetale proratarisk erstatning) skal vi undlade at komme med yderligere bemærkninger hertil.

Da bevisbyrden for kravets rigtighed påhviler klager og der er tale om få genstande til en høj værdi finder vi, at selskabet – under hensyntagen til de foreliggende oplysninger om salg af identiske genstande – har ret til at kræve en vis form for dokumentation for, at genstandene var i klagers besiddelse på gerningstidspunktet.

Vi må således fastholde, at klager ikke har løftet den ham påhvilende bevisbyrde for kravets rigtighed, hverken i forhold til forsikringsbegivenheden (det besynderlige indstigningssted og forholdene omkring dette) eller i forhold til de forskellige og løbende ændrede oplysninger om færdene i gerningstidsrummet og sandsynliggørelse af at de stjålne genstande befandt sig på gerningsstedet på tidspunkt for indbruddet, hvorfor vi ikke kan udbetale erstatning i sagen og skal henvise til selskabets skadekonsulents bemærkninger i brev af 8. juni 2018 og 8. oktober 2018."

Klageren har i mail af 3/3 2019 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det er tydeligt det fremgår i ... mail at hun desværre ikke har sat sig ind i sagen, da der er flere ting der bliver nævnt som der allerede er blevet svaret på for omkring 9 måneder siden.

Hele mailen fra ... er blevet skrevet på en ukorrekt og usand måde, og dette er sket op til flere gange nu fra alkas side af. Vi bliver udstillet meget forkert og der bliver i ... forklaring fortalt usande ting som hverken er blevet skrevet, sagt telefonisk eller til mødet der blev holdt hjemme på vores adresse d. 18.04.18. Der bliver konstant lagt vægt på ting der intet har med vores indbrud eller selve sagen at gøre, men private ting som en Instagram profil er privat, at ... har hjulpet sin bedste veninde med hendes daværende second hand firma med og sælge en af hendes tasker, og at ... selv har valgt og sælge sin egen taske (en vintage taske som der ikke var kvittering på) hun havde med sig den dag indbruddet skete, da hun hellere ville have den med guld hardware. (Chanel taske med guld hardware blev købt 2 maj 2018 til 35.050 kr) hvordan kan dette overhovedet blive til et samtale emne når INGEN af de nævnte tasker er blevet meldt stjålet eller nævnt på noget som helst tidspunkt i vores sag. Vi har fortalt dette i mange mails til alka, men til trods for vores forklaring bliver det alligevel nævnt igen og igen. Vores svar til deres spørgsmål bliver bevidst ignoreret.

Der bliver også skrevet at ... burde vide at så dyre tasker ikke burde have sine ægthedskort liggende i taskerne da der også var indbrud i 2013. Dette forstår vi ikke bliver sammenlignet da ... og jeg hverken var sammen som par dengang, havde adresse sammen i maj 2015 eller at ... har meldt noget stjålet før hos sin egen forsikring. ... bestemmer selv hvor hun føler er bedst og ligge vigtige

ting, det føler vi ikke alka behøver bedømme. Udover det blev der heller ikke stillet spørgsmål til ægthedskortene før ... fortalte at de befandt sig i Chanel taskerne, som info til alka.

... skriver bla. at ... har fortalt at skur døren er blevet sparket ind. Det husker ... dog på ingen måde, at han skulle have sagt. Politiets udsagn har dog været da de kom om aftenen d. 05.04.18 at han mente at skur døren enten var blevet (læs: sparket) eller brudt op med et bestemt værktøj. låsen til skur døren var ikke af nyere dato, men fra 1964 da huset blev bygget. Dette har alka også selv taget flere billeder af. Nøglen til skuret kunne vi ikke finde efter politiet havde været der. Politiet og jeg stod med nøglen d. 5 april kl 20:00 og prøvede og se om låsen i døren var knækket, eller om døren kunne låses/lukkes til igen.

Der bliver blandt andet også nævnt flere gange i deres mails at vi havde 'dyrere' værktøj stående i vores skur som ikke blev taget d. 05.04.18. Dette undre os en del at der nu flere gange, er blevet stillet spørgsmålstegn til hvilken ting indbrudstyven ikke havde valgt og tage med sig (blandt andet også vores iPad der lå under vores top madras i soveværelse og Macbook der lå nederst i et skab der stod inde i vores soveværelse). Vi undre også generelt over at vores sag handler om en masse andre ting end om de ting vi har fået stjålet.

... skriver blandt andet også at der ikke er indsendt billeder af vores effekter. Dette er usandt. Der er sendt flere billeder af vores effekter til alka. Der er også indsendt billeder fra ejendomsmægleren af hele vores bolig, plus datoer fra fremvisninger til åbent hus. Vi har også indsendt kontoudtog fra ... bankkonto hvor de kan se at omkring 80.000 kr. er blevet betalt fra hendes konto som passer til de pågældende kvitteringer, der er blevet sendt ind til alka tilbage i april 2018. Alle kvitteringer er med navn og adresse på.

Alka har flere gange spurgt indtil hvad vi lavede ude i [indkøbscenter]. Da de spurgt også omkring hvad vi købte derude osv, var det over 4 uger siden vi havde været derude i under en time. Der er blevet forklaret flere gange at der blev byttet noget tøj i [butik] og at pengene blev udbetalt kontant da tøjet var betalt kontant da dette er et krav hos [butik] at pengene skal udbetales på samme måde som de er købt. Alka har flere gange spurgt om p-billetten fra [indkøbscenter] men da den første p-time er gratis betalte vi hverken kontant eller på kort. (P-automaten sluger billetten ved udkørsel). Dette er sagt utallige gange til alka men er blevet ignoreret.

Vores færden den pågældende dag skal vi fortælle første gang d. 18 april 2018. Altså 13 dage efter indbruddet. Vi ordnede en masse praktiske ting den pågældende dag, og havde ikke i sinde at vi skulle huske helt præcis hvad ... sandwich næsten også indeholder. Min telefon samtale med ... varede i omkring 30 sekunder og omhandlede netop hvilken sandwich hun ønskede sig. ... var ikke med inde og vælge hendes frokost, da vores [barn] på ... sad i bilen og sov.

... påstår endda også i hendes mail, at vi har været i en møbelbutik på [vej] som hedder ... Vi aner ikke hvor butikken ligger, har kendskab til butikkens navn eller indhold. Dette er igen en usand påstand!

Vi ønsker en afslutning på sagen omgående, da vi ikke finder ... mails eller forklaringer seriøst længere. .../alka har været over 3 måneder om og svare og fået to rykkere yderligere. Udover dette bliver der blot gentaget ting der allerede er blevet skrevet om, for over 6 måneder siden. ... burde sidde med alt materialet, men alligevel laver hun en så simpel en fejl og skrive vores by for-

kert. Vi boede ikke i ... men i aner ingenting om os, vores sag eller om selve indbruddet der skete d. 05.04.2018."

Selskabet har i brev af 11/4 2019 til nævnet bl.a. bemærket:

"Undertegnede har nu modtaget sagen retur fra selskabets skadekonsulent, som igen har gennemlyttet filerne og gennemgået sagen i lyset af klagers bemærkninger. Jeg skal undlade at kommentere klagers personlige bemærkninger, idet jeg dog skal beklage, at jeg har skrevet [by5] i stedet for [by2]. Dette har imidlertid ikke haft indflydelse på selskabets afgørelse.

Vedrørende klagers bemærkninger til ægthedskort til taskerne udtaler skadekonsulenten, at den 'burde viden' han henviste til var, at klager havde anmeldt et indbrud i sin bil, hvor både effekter tilhørende klager og klagers samlever blev stjålet (primært tasker og tøj købt kontant og hvor der blev udbetalt 35.400 kr.) og at begge derfor burde være klar over vigtigheden af at opbevare tasker og certifikater hver for sig (særligt henset til værdien af taskerne). At klager og hans samlever ikke var tilmeldt samme folkeregisteradresse ved klagers indbrud i 2013 er således ikke relevant i den forbindelse.

Vedrørende opbruddet af skuret har vi noteret os klagers bemærkninger, men henholder os til det det betjenten har udtalt til Alka sammenholdt med, at der ingen fotos er taget af døren til skuret af politiet.

For så vidt angår fotos udtaler skadekonsulenten, at klager adskillige gange oplyste, at de ingen fotos havde af de stjålne effekter, men at selskabet har modtaget enkelte fotos fra klager (sent i forløbet).

Skadekonsulentens bemærkninger om manglende fotos vedrører alene det forhold, at klagers samlever på sin åbne Instagramprofil havde adskillige fotos af tasker svarende til de stjålne og at disse fotos var taget i hendes hjem. Det er disse fotos skadekonsulenten løbende har efterspurgt. Skadekonsulenten har derfor bedt om, at få udleveret alle de originale fotos, der er taget af taskerne i klagers hjem. Ingen af disse er modtaget, men derimod slettet fra Instagramprofilen efter konsulentens besøg hos klager. Klagers samlever forklarede, at det ikke var hendes tasker – på trods af de svarede til de stjålne tasker – men en venindes tasker – der skulle sælges og derfor var der taget fotos af taskerne.

Da skadekonsulenten således fik oplyst, at tasker svarende til dem der var stjålet var blevet solgt og fotos af disse tasker stammede fra klagers hjem – var det afgørende for sagens oplysning, at selskabet kunne tale med denne veninde om salget af disse tasker samt få oplysninger om salgssted og annoncer med mere for at udelukke, at det var klagers tasker der var blevet solgt.

Klagers samlever oplyste dog allerede ved skadekonsulentens første forespørgsel om kontakt til denne veninde, at de ikke ønskede at selskabet talte med denne veninde. Efterfølgende forklarede klager det at selskabet ikke kunne tale med denne veninde med, at hun ikke betalte skat af salget af effekterne.

Da tasker svarende til de stjålne er fotograferet i klagers hjem og oplyses solgt har det været afgørende for selskabet at få lov at tale med veninden om fotografering/salget af disse tasker. Dette er som sagt nægtet.

For så vidt angår klagers bemærkninger omkring færden den pågældende dag har konsulenten lyttet til de optagne samtaler flere gange. Konsulenten erkender, at navnet på møbelbutikken var svært at høre og jeg skal beklage, at jeg har skrevet ..., idet der kan være tale om ... som ligger i ... Skadekonsulenten refererer indholdet af lydfilen således: Samtale 30. april 2018 - 07.00-08.00. Bliver foreholdt, at telefonen bevæger sig mod ... altså nordpå og ikke sydpå som de har forklaret. Hr. FT 'Det gjorde vi også... vi skulle lige kigge på nogle møbler .. i noget der hedder ...' .

Faktum er dog ifølge skadekonsulenten stadigvæk, at telefonen er gået nordpå i forhold til [by3] og ikke direkte til [indkøbscenter] som forklaret af klager.

Klager oplyser nu at han flere gange har forklaret, at de var i [indkøbscenter] for at bytte noget tøj i [butik]. Dette er ifølge skadekonsulenten direkte usandt. Skadekonsulenten har gennemlyttet samtalerne igen og noteret sig følgende omkring klagers oplysninger om turen til [indkøbscenter].

Samtale 18, april 2018 - 07.20-08.05 De var kort inde hos ... [slægtninge] efter de havde været i [indkøbscenter]. 'Vi skulle bare aflevere noget vi havde købt i [materialistbutik]'.

Samtale 30. april 2018 - 05.30-06.10. 'Ved ikke om vi købte noget .. det gjorde vi vel'..

På skadekonsulentens opfordring til at tjekke kontoudtog udtalte klager, at det godt kan være de kan se om der er købt noget på deres bankudtræk. (nu kan klager ikke sige hvad de lavede i [indkøbscenter]) senere 8.50 - 09.20 på konsulentens forespørgsel: 'Gad vide om I havde en kvittering fra [indkøbscenter]...' svarede klager deKlager har på intet tidspunkt nævnt noget om [butik] eller for den sags skyld bytning af tøj i [butik].

Ved samtale 2. maj 2018 - 9.20-10.10 udtalte klager 'Alt er købt kontant ude i [indkøbscenter] .. ingen kvittering da det er nogle småbeløb' 'Vi har købt noget tøj'.

På skadekonsulentens resumering af klagers udtalelse: 'Jeg (konsulent) får en forklaring om, I er ude i [indkøbscenter] og købe nogle ting og så kørte i hjem og smed nogle ting af hos dine [slægtninge]' svarede klager: 'det er fuldstændigt rigtigt'. Klager nævner fortsat intet om tilbagelevering af tøj hos [butik], men forklarer om køb af effekter, der efterfølgende bliver afleveret hos ... [slægtninge].

Faktum er ifølge skadekonsulenten, at klager flere gange har givet udtryk for, at de har købt noget i [indkøbscenter] og at de ikke har nogen dokumentation for dette køb.

Ifølge skadekonsulenten er faktum ligeledes, at der ingen dokumentation foreligger for, at de skulle have befundet sig i [indkøbscenter] som oplyst. Dette kunne efter skadekonsulentens opfattelse umiddelbart meget nemt være blevet bekræftet ved at give samtykke til klagers samlevers teleoplysninger.

Skadekonsulenten har, for at bekræfte klagers oplysninger, bedt om samtykke til at hente teleoplysninger for så vidt angik både klagers arbejdstelefon (som der angiveligt skulle være ringet fra umiddelbart efter indbruddet blev opdaget) samt klagers samlevers telefon, som klager oplyste at have ringet til under turen til [indkøbscenter].

Klager har imidlertid oplyst, at det ikke var muligt for dem at give samtykke til teleoplysninger på samleversens telefon, idet det var samleversens [slægtning] telefonnummer og det derfor var ham der skulle give samtykke, men da samleveren og faderen ikke var på talefod, ville de ikke involvere ham.

Alka Forsikring fik skriftligt bekræftet fra teleselskabet, at det ikke var samleversens [slægtning], der skulle give samtykke, men hende selv.

Klager oplyste efterfølgende, at han selv havde haft kontakt med teleselskabet og fået en mail fra dem hvor de havde oplyst noget andet. Skadekonsulenten har forgæves forsøgt at få udleveret denne mail fra klager. Alka Forsikring må derfor antage, at klager på alle måder har forsøgt at undgå at udlevere samleversens teleoplysninger, hvilke alene burde kunne bekræfte deres forklaring om deres færd.

Nægtelsen af udlevering af teleoplysningerne samt de umiddelbart urigtige oplysninger om klagers kontakt til teleselskabet gør, at Alka Forsikring må antage, at der har været oplysninger i teleoplysningerne, som klager ikke har ønsket selskabet skulle kunne se.

Dette sammenholdt med, at klagers teleoplysninger har vist en anden færd end oplyst, og er gået på telemaster nord for [by3] 1 time og 10 minutter efter deres møde hos ejendomsmægleren og ikke er kørt direkte til [indkøbscenter] som oplyst og senere bekræftet af klager, gør at Alka Forsikring ikke kan fæste lid til den oplyste færd.

Vedrørende teleoplysninger bemærker skadekonsulenten ligeledes, at klager oplyste, at han havde ringet til sin familie, da de opdagede indbruddet og efter de havde kontaktet politiet (hvilket også ville være naturligt). Foreholdt dette ikke kunne ses på klagers teleoplysningerne oplyste klager, at det gjorde han fra sin arbejdstelefon. Senere rettede han det til, at det var fra samleversens telefon de ringede til klagers ...

Klager har ikke ønsket at udlevere teleoplysninger, hverken vedrørende klagers arbejdstelefon eller vedrørende samleversens telefon – oplysninger som ellers ville kunne bekræfte den oplyste færd.

Alka Forsikring har noteret klagers bemærkninger om, at samtalen mellem klager og klagers samlever kl. 13.58 på 28 sekunder drejede sig om køb af sandwich. Såfremt dette var tilfældet forstår selskabets skadekonsulent ikke den fortsatte afvisning af at give samtykke til at indhente teleoplysninger.

Klager har forklaret, at han og samleveren var sammen hele dagen, men klagers teleoplysninger stemmer ikke med det oplyste om deres færd. Klager ønsker ikke at udlevere yderligere teleoplysninger og heller ikke dokumentationen for sin kontakt med teleselskabet.

Når Alka Forsikring har nævnt den røde Chanel taske er det fordi det har undret selskabet, at alle tasker på adressen blev stjålet og at den røde Chanel taske efter skaden blev sat til salg af klagers samlever (den 3. maj 2018).

Klagers samlever oplyste den 4. maj 2018, da hun blev foreholdt salget af denne taske, at det også var venindens taske, som hun hjalp hende med at sælge. Tasken blev da også sat til salg på venindens hjemmeside den 4. maj (efter skadekonsulentens samtale med klagers samlever).

Der er imidlertid lagt fotos af den røde Chanel taske op på klagers samlevers Instagramprofil 3. juli 2017, 9. november 2017 og 25. februar 2018 (6 uger før skaden) og tasken har således angiveligt befundet sig i klagers hjem over en længere periode, hvorfor forklaringen om, at tasken ikke tilhørte klagers samlever, men hendes veninde, forekommer en eftertænkning.

Vi har ikke haft mulighed for at få bekræftet, at det skulle være venindens taske, idet klager fortsat ikke ønsker, at vi taler med hende og veninden øjensynligt ikke ønsker at tale med Alka Forsikring.

Klagers bemærkninger giver således ikke selskabet anledning til en ændret stillingtagen til sagen og vi må i det hele fasthold den trufne afgørelse, som den fremgår dels af skadekonsulentens breve af 8. juni og 8. oktober 2018 dels af vores svar til Ankenævnet for Forsikring af 18. februar 2019."

I mail af 30/4 2019 fra klageren til nævnet hedder det bl.a.:

"Som vi har skrevet i de forangående mails har vi svaret på salgsannoncerne, omkring dem ... har lavet som ikke omhandler nogle af de stjålne effekter. Vi ønsker derfor et bevis på at det er dem der er meldt stjålet til ankenævnet. Hvis ikke alka kan fremvise dette, må vi erkende at alka endnu engang har talt usandt. Vi fastholder at de ting der er solgt efter indbruddet, aldrig har været meldt stjålet eller andet der omhandler vores sag.

Som vi også har udtalt før, ønsker vi at i fremsender billeder af 'det meget professionelle værktøj' som i mener vi havde da indbruddet fandt sted. Vi vil gerne have uddybet en god grund for, hvorfor i stiller spørgsmålstejn omkring vores værktøj i skuret ikke blev stjålet, når hverken vores Macbook, iPad eller tv heller ikke blev stjålet også. Vi kan ikke se hvorfor det ene er mere unormalt end det andet.

Som flere gange er der nævnt vi ikke havde flere billeder af de stjålne effekter som allerede var afsendt som var vores. Vi syntes det er enormt grænseoverskridende og privat at billeder fra internettet bliver brugt i denne sag. Mange billeder der bliver lagt ud på de sociale medier kan fx være af en strand, et lækkert hotel eller et dyrt ur men det er ikke nødvendigvis ens egne ting. Pigen/kvinden der bla. står på et af billederne er fx ikke ... Det er en pige/kvinde ... har fundet på internettet og valgt og lægge ud, da ... følgere dermed så tror det er hende selv. Der er yderligere brugt et billede af en pige/kvinde der har taget et billede af et par sorte bukser hvor man kan se en Chanel taske som er magen til ... Det er samme historie som den anden. Det er nemlig heller ikke ... selv. Ingen af billederne er med ansigt på som kan dokumentere det skulle være ... selv. Hvis i mener at disse billeder er brugbare, havde vi kunne fremsende en masse billeder af vores effekter som vi kunne have fundet på google. Problemet er bare at disse billeder så jo IKKE er præcis vores ting, men nogle magen til, som alka har sendt. Og det har vi haft forståelsen af ikke gjaldt. Vi har fremsendt alle vores kvitteringer med navn. Udover det er der fremsendt en håndfuld billeder også. Vi mener ikke der kan stilles krav til om billederne er i god eller dårlig kvalitet, men det der heller ikke blevet sagt. Alka spurgte om billeder og det fik de.

Vi vil gerne henvise til flere vindende sager på ankenævnets side, som blandt andet omhandler hvad kunden har underskrevet på. Vi mener ikke at disse love er blevet overholdt korrekt, da vi ikke har underskrevet på noget i forhold til mange af de ting alka har opkrævet fra os. De har ikke krav på nogle af de ting de har ønsket fra os som de siger skulle være afgørende for vores sag. Vi føler selv vi har været samarbejdsvillig fra begyndelsen af, og kun ønsket og få en afslutning på sagen. De ting der ikke er blevet fremvist har der været en god grund for, Men intet mærkeligt i. Der er nu gået over 1 år og sagen er stadig ikke afsluttet, tværtimod strækker alka den så langt ud. Vi syntes bestemt alka viser at de ikke har deres på det rene, da de gentagende gange også gentager sig i deres mails som allerede er blevet besvaret mange mange gange.

Udover det har vi ingen yderligere kommentar omkring p-billetten fra [indkøbscenter]. I forhold til teleoplysningerne har vi fået af vide, gang på gang at det kun er for og se hvor vi ca har befundet os henne på den pågældende da indbruddet sker. Derfor kan vi ikke se hvorfor der yderligere skal uddybes noget omkring det emne, da ALKA tydeligt kan se vi ikke er oppe omkring vores bopæl, som må være det afgørende."

Selskabet har i brev af 16/5 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis skal vi bemærke, at det ikke påhviler selskabet at modbevise klagers krav, men derimod efter almindelige gældende regler påhviler klager at bevise rigtigheden af det fremsatte krav. For så vidt angår klagers krav i afsnit 1 er det i sagens natur ikke muligt for selskabet at opfylde. Vi skal for god ordens skyld tilføje, at vi ikke har påstået at de efter indbruddet solgte effekter også var meldt stjålet.

For så vidt angår klagers afsnit 2 skal vi oplyse, at selskabet ikke har taget billeder, hverken af skuret eller indholdet i skuret, hvorfor selskabet spurgte politiet, som desværre heller ikke havde taget billeder, men oplyste, at såfremt der havde været mærker/spor efter vold/spark eller lignende mod døren eller skuret ville politiet have taget fotos. I øvrigt finder vi med hensyn til værktøj, at der er tale om en strid om ord, som på nuværende tidspunkt ikke findes relevant.

For så vidt angår klagers afsnit 3 har vi hæftet os ved, at klager finder det 'enormt grænseoverskridende', at selskabet har søgt og fundet billeder fra klagers samlevers offentlige instagram-profil, men i samme åndedrag oplyser, at billederne slet ikke er af hans samlever, men derimod tilfældige billeder funder på nettet og lagt ud, så folk skulle tro, det var klagers samlever. Selskabet har svært ved at se det grænseoverskridende i det og i øvrigt svært ved at se, hvilken relevans denne oplysning har i forhold til de tidligere gentagne oplysninger om, at alle taskerne på instagram billederne var klagers samlevers venindes og at billederne var optaget i klagers hjem med henblik på salg af taskerne.

Klager har på forespørgsel gentagne gange oplyst, at de ingen billeder havde, men selskabet modtog sent i forløbet enkelte fotos fra klager og enkelte fotos fra ejendomsmæglerens annoncer, men disse gav ikke selskabet anledning til at ændre opfattelse af sagen.

For så vidt angår klagers afsnit 4 forstår selskabet ikke, hvad det er for en lovgivning klager henviser til. Bevisbyrden for det rejste krav er som nævnt klagers og selskabet har på baggrund af de i øvrigt fremkomne oplysninger fundet det nødvendigt at skærpe kravet til dokumentation, hvilket vi fastholder.

Ankenævnet for Forsikring

14.

93007

Der er som udgangspunkt ingen lovgivning, der specifikt regulerer, hvilke bevismæssige krav der kan stilles, men selskabet finder det påfaldende, at klager nægter at give selskabet oplysninger, der med et slag kunne godtgøre legitimiteten af klagers krav. Selskabet finder ikke på nogen måde, der er oplyst 'gode grunde' til en fortsat nægtelse af dette.

For så vidt angår klagers afsnit 5 skal det blot bemærkes, at selskabet netop har påvist, at klager ikke kørte sydpå til [indkøbscenter], som oplyst, men derimod nordpå mod sin bopæl."

Klageren har i mail af 17/6 2019 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det jo tydeligt at se, det sejler rundt i beskyldningerne fra advokaten i samarbejde med den utroværdige forsikringskonsulent. De prøver og bygge sagen op på gisninger! Det giver da heller ingen mening og tage ord ud fra en kontekst.

For god orden skyld så lad os i sammenhæng med alle de beskyldninger få sendt de tlf samtaler ind, så vi i virkeligheden kan få det frem, der blev sagt. Hvert et ord er jo blevet optaget, alt hvad Alka har sagt her har været manipulerende og løgn. Så optagelserne ville være på sin plads, så ankenævnet kan høre sandheden."

Klageren har i mail af 13/11 2019 til nævnet videre bl.a. bemærket:

"Som sidste ting vil jeg gerne have Alka, skal sende et udprint af mine tlf oplysninger som de har modtaget fra [teleselskab]."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder teleoplysninger og kosterlister med 3 tasker, 1 kuffert, 1 rygsæk, 1 par øreringe og 1 armbånd til en samlet værdi af 121.130 kr.

Af politianmeldelsesrapporten fremgår bl.a.:

"Sagens genstand

Modus: Bryggersvindue opbrudt med rødt koben. Koster: Louis Vuitton Hånd-tasker/kufferter, smykker m.m. Opbevaringsskabe i køkken gennemrodet, skænk i stuen, natborde og især i work-in closet.

Indgang: Vindue, opbrudt, formentlig med koben. Færden: Hele huset. Udgang: Have-/terrasse-dør. Sikrede genstande: Ingen brugbare spor. Stjålne genstande: Intet stjålet. Signalementer: Ingen signalementer oplyst. Køretøjer: Ingen beskrivelser af køretøjer oplyst."

Nævnets sekretariat har gennemlyttet optagelser fra telefonsamtaler mellem klageren og selskabet.

Ankenævnet for Forsikring

15.

93007

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at der den 5/4 2018 kl. ca. 11.20-15.40 var indbrud i huset, hvor der blev stjålet designertasker, kuffert, rygsæk, øreringe og armbånd til en samlet værdi på 121.130 kr. ifølge en kosterliste til selskabet. Af politianmeldelsesrapporten fremgår det, at bryggersvinduet var opbrudt, formentlig med koben, og skabe mv. var gennemrodet – især i walk-in closet.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Selskabet har anført, at klageren løbende har ændret sine forklaringer og ikke har sandsynliggjort, at de stjålne genstande befandt sig på adressen på det anmeldte tidspunkt for indbruddet.

Selskabet har anført, at indbruddet er sket ved opbrydning af et skjult vindue i et aflåst skur, som gerningsmanden først har skullet bryde ind i. Klageren har ikke nævnet noget om skader på døren, og politiet har heller ikke i sin rapport gjort sig observationer angående døren til skuren. I øvrigt ses der på politiets fotos at stå en flaske i indstigningsvinduet, og vinduet stod kun 10-20 cm åbent. Selskabet har anført, at det er påfaldende, at der ikke blev stjålet eksempelvis dyrt værktøj fra skuret eller dyrt elektronik, og at klageren har oplyst, at nøglen til skuret er blevet væk siden indbruddet.

Selskabet har anført, at klagerens oplysninger om, at de efter et møde hos en ejendomsmægler kørte til et indkøbscenter, ikke stemmer overens med indhentede teleoplysninger vedrørende hans telefon. Klageren har efter selskabets opfattelse afgivet skiftende forklaringer om deres færden i tidsrummet, hvor indbruddet skulle være sket, og har ikke kunnet dokumentere deres tur til indkøbscenteret. Klageren har afvist at give samtykke til selskabet til indhentelse af teleoplysninger vedrørende sin kærestes telefon og sin arbejdstelefon.

Selskabet har anført, at klageren har oplyst, at de ikke havde fotos af de stjålne genstande, men at selskabet har kunnet finde fotos af designertasker på klagerens kærestes Instagram-profil, optaget i klagerens hjem. Det fremgår også, at kæresten har solgt designertasker på Trendsales både før og efter det anmeldte indbrud. Selskabet har anført, at klagerens kærestes oplysning

om, at de originale certifikater lå nede i de stjålne tasker, er fremkommet sent i forløbet og ikke er troværdig.

Selskabet har også anført, at det i øvrigt har vist sig, at klageren ved indtegningen af forsikringen har afgivet urigtige oplysninger og undladt at oplyse om en tidligere forsikringsskade i form af et indbrud.

Klageren har bestridt, at han har afgivet divergerende forklaringer. Han har fremlagt dokumentation for de stjålne designer-genstande med kvitteringer og kontoudtog, hvor der ses kontanthævninger svarende til de foretagne køb. Han og kæresten har redegjort for, hvilke designer-genstande de har haft. De har oplyst, at kæresten jævnligt hjælper veninder med at sælge tasker på Trendsales, og at kæresten jævnligt lægger fotos ud på Instagram med tasker, som ikke er hendes egne. De har anført, at det alene er deres egne genstande, som har befundet sig permanent i huset, og som er anmeldt stjålet. De har ikke fremsendt fotos fra Instagram til selskabet, fordi disse fotos ikke er af de stjålne genstande. Klageren har bestridt at have afgivet urigtige oplysninger telefonisk ved tegningen af forsikringen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der til brug for sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse om omstændighederne ved indbruddet – herunder klagerens og kærestens færden på indbruddsdagen – ligesom der er behov for en nærmere bevisførelse om, hvilke genstande, der måtte være stjålet. En sådan bevisførelse – herunder partsforklaringer og vidneafhøringer – kan ikke finde sted for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene. Det følger herefter af nævnets vedtægters § 4, stk. 1, at nævnet må afvise at afgøre sagen.

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

93007

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen
formand